

ELS CLÀSSICS VOLEN SORTIR SETEMBRE 2019

Títol: El final del affaire
Títol original: The End of the Affair (1951)
Autor: Graham Greene
Editorial: Libros del Asteroide, 2019
Sinopsi:

En 1946, a un Londres en el qual encara es perceben les ferides de la guerra, Maurice Bendrix es troba per casualitat amb el diplomàtic Henry Miles, a qui no veia des de feia temps. Henry està casat amb Sarah, amb qui Maurice havia tingut un afer durant la guerra. Quan Henry li confessa que sospita que Sarah li és infidel, serà Maurice, empès per la gelosia, qui decideixi contractar a un

detectiu privat per esbrinar la veritat.

“El final del affaire” és una de les millors novel·les de Greene i també una de les més autobiogràfiques. Per primera vegada en una ficció, va utilitzar la primera persona, influenciat per “Grandes esperanzas” de Charles Dickens, novel·la que estava llegint al desembre del 1948, quan va començar a escriure aquesta història.

La meticulosa indagació sobre les llums i ombres d'una relació sentimental, sobre els mecanismes del desig i de la fe, i sobre els estrets vincles entre l'amor i l'odi conserva avui la mateixa força que quan va ser publicada en 1951.

Quan Graham Greene es va convertir, només no li va proporcionar certes sinó que va aguditzar la seva desesperació perquè no podia conciliar el sofriment personal amb la idea d'un Déu bondadós. Això ha quedat reflectit a tota la seva obra. Després de la lectura de “El final de l'affaire”, el cardenal Bernard Griffin va citar a Graham Greene a la catedral de Westminster per dir-li que la novel·la hauria de ser inclosa a l'índex de llibres prohibits. A Espanya, va ser inclosa al índex d'obres censurades per la Congregació de la Fe.

Traduït de nou per Eduardo Jordá i amb epíleg de Mario Vargas Llosa, “El final del affaire” és sens dubte un dels grans llibres del segle XX.

Amb el suport del Departament de Cultura 1

L'autor:

Henry Graham Greene (1904-1991)

Un del novel·listes anglesos més destacats del segle XX, també dramaturg, guionista i crític anglès. Amb la seva obra, va explorar l'ambigüitat de l'home modern i un seguit de qüestions polítiques i moralment ambivalents en la societat contemporània.

Tot i que Graham Greene mai no va voler ser descrit com a “novel·lista catòlic”, la seva religiositat dóna forma a la majoria de les seves novel·les i gran part de les seves obres més rellevants, tant en el contingut com en les preocupacions que contenen, són explícitament catòliques.

El trastorn bipolar que l'escriptor aparentment patia també va deixar una forta empremta en la seva vida com en la seva obra. En una carta a la seva dona Vivien explicava que tenia “un caràcter profundament oposat a la vida domèstica normal” i que “per desgràcia, la malaltia també és el meu material”.

Entre els seus llibres destaquen “El poder y la gloria” (1940), “El revés de la trama” (1948), “El tercer hombre” (1950), “El americano tranquilo” (1955), “Nuestro hombre en La Habana” (1958), “El consul honorario” i l'extraordinària “El final del affaire” (1951).

A més de la seva tasca com a escriptor, Graham Greene va treballar d'agent per a l'MI6. La seva germana Elisabeth Dennys fou qui el va reclutar per a l'agència. El seu supervisor i amic personal, Kim Philby, més tard seria acusat d'haver servit d'agent doble per a la Unió Soviètica.

Crítiques:

“Commu a tot lector sensible, per l'eficàcia del seu estil i la delicadesa de la seva construcció. (...) Sarah és el millor personatge femení de tota la seva obra.” Mario Vargas Llosa

“Una de les novel·les més autèntiques i commovedores del meu temps.” William Faulkner

“He llegit «El final del affaire» d'una forma compulsiva, sense poder parar fins a l'última línia. Més que una conclusió racional, el que em queda del llibre de Greene és la sensació de frustració per la fragilitat de l'amor, la fugacitat dels moments feliços i la crueltat del destí.” Pedro García Cuartango (ABC)

Amb el suport del Departament de Cultura 2

“Sens dubte una obra mestra. Segueix sent de principi a fi una mostra d’un ofici sense taxa i d’una manera meravellosa de presentar unes idees.” The New Yorker

Cinema:

S’han fet dues adaptacions cinematogràfiques basades en aquest llibre:

Viure un gran amor (1955)

Director: Edward Dmytryk

Regne Unit, blanc i negre, 101 min.

Actors principals: Deborah Kerr (Sarah Miles), Van Johnson (Maurice Bendrix), Peter Cushing (Henry Miles)

Premis BAFTA 1955: Deborah Kerr nominada a millor actriu britànica

El final de l'idil·li (1999)

Director: Neil Jordan

Estats Units/ Regne Unit, color, 110 min.

Actors principals: Julianne Moore (Sarah Miles), Ralph Fiennes (Maurice Bendrix), Stephen Rea (Henry Miles)

La pel·lícula utilitza la multiplicació dels punts de vista de manera magistral. Aquesta tècnica recorda “Rashomon” d’Akira Kurosawa. Algunes escenes estan rodades amb diverses càmeres. Cada angle revela doncs la interpretació subjectiva dels personatges. Va rebre quatre nominacions en els oscar del 2000: Millor actriu per a Julianne Moore, millor fotografia per a Roger Pratt, millor pel·lícula per a Neil Jordan i millor música per a Michael Nyman

Webgrafia:

[http://www.librosdelasteroide.com/-el-final-del-affaire\)](http://www.librosdelasteroide.com/-el-final-del-affaire)

[https://www.filmaffinity.com/es/reviews/1/110461.html\)](https://www.filmaffinity.com/es/reviews/1/110461.html)

https://ca.wikipedia.org/wiki/Graham_Greene

https://www.abc.es/opinion/abci-novela-prohibida-201906280011_noticia.html

Amb el suport del Departament de Cultura 3